

موسی

موسی (musa)، شیر علی، روستای محنت آباد در ناحیه کافرنهان ۱۹۵۱م - ، نویسنده تاجیکستانی. تحصیلات مقدماتی را در زادگاهش فرا گرفت. در ۱۹۶۸م دبیرستان و در ۱۹۷۳م دوره دانشگاه فنی دوشنبه را به پایان رساند. در ۱۹۹۴م به عضویت کانون نویسندگان تاجیکستان درآمد. وی نویسنده ای طنزپرداز است و چندین مجموعه از داستانهای کوتاه خود را به چاپ رسانده است.

از آثارش: بی راهه حیات (۱۹۸۵م) ؛ باغ پدر (۱۹۸۶م) ؛ انتخاب (۱۹۸۷م)؛ قدر و جزا (۱۹۹۰م).

منابع: صدای مردم، شماره ۷۴۷، ۱۹۹۵م؛ قدر و جزا، سرسخن، دوشنبه، ۱۹۹۰م.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۸۷۵

Мусо

Мусо, Шерали, рустои Меҳнатобод дар ноҳияи Кофарниҳон 1951 - , нависандаи тоҷикистонӣ. Таҳсилоти муқаддамотии худро дар зодгоҳаш фаро гирифт. Дар 1968 дабиристон ва дар 1973 давраи Донишгоҳи фаннии Душанберо ба поён расонд. Дар 1994 ба узвияти Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон даромад. Вай нависандае танзпардоз аст ва чанд маҷмуа аз дostonҳои кутоҳи худро ба чоп расондааст.

Аз осорах: Бeroҳаи ҳаёт (1985); Боғи падар (1986); Интиҳоб (1987); Қадру ҷазо (1990).

Манбаъҳо: Садои мардум, шумораи 747, 1995; Қадру ҷазо, Сарсухан, Душанбе, 1990.

Қубодиёни

*Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
саҳ. 875.*